

מקור המאמר בזוהר פרשת נח דף עג ע"ב
חובת הזהירות מכל חטא

פָתֵח וְאָמֵר, (מלכים נא) כי פְשֻׁעִי אֲנִי אָדָע וְחַטֹּאתִי גָּדוֹת תָּמִיד. כַּמָּה יִש לְבָנִי אָדָם לְהַשְׁמֵר מִחְטָאתָם לְפָנֵי הָקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא, שָׁהָרִי אַחֲר שְׁחַטָּא אָדָם, רְשָׁוּם חַטָּאוֹ לְמַעַלָּה וְלֹא גַּמְחָק, רַק בְּכָח שֶׁל תְּשׂוֹבָה רַבָּה, כַּמו שָׁנָאָמֵר (ירמיה ב) כי אם תִּכְבֹּסִי בְּפָתֵח וְתַרְבִּי לְך בְּרִית נְכַתָּם עָונֵך לְפָנִי.

בָּא רָאָה, כיון שְׁחַטָּא אָדָם לְפָנֵי הָקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא פְּעֻם אַחֲת - עוֹשָׂה רְשָׁם. וּכְשַׁחְטָא בּו פְּעֻם שְׁנִית - מִתְחַזֵּק יוֹתֵר אֹתוֹ הָרְשָׁם. חַטָּא בּו פְּעֻם שְׁלִישִׁית - מִתְפַּשֵּׁט אֹתוֹ הָכַפֵּם מִצְדֵּזֶה לְצִדְזֶה, וְאוֹכְתּוּב נְכַתָּם עָונֵך לְפָנִי.

בָּא רָאָה, כיון שְׁחַטָּא זָווֵד הַמֶּלֶך לְפָנֵי הָקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא עַל הַעֲסָק שֶׁל בַּת שְׁבָע, חַשֵּׁב שָׁאוֹתוֹ חַטָּא נְרִשָּׁם עַליו לְעוֹלָמִים. מה כתוב?

(שמואל-ב יב) גם ה' הַעֲבִיר חַטָּאתך לֹא תָמֹות. העבר אותו הָרְשָׁם מִלְּפָנָיו.

פָתֵח וְאָמֵר (מלכים נא) כי פְשֻׁעִי אֲנִי אָדָע וְחַטֹּאתִי גָּדוֹת תָּמִיד. כַּמָּה אית לְזִין לְבָנִי נְשָׁא לְאַסְפָּטָמָרָא מִחוּבֵיכֶהוּ מִקְמֵי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. הַהָא לְבַתֵּר דְּחַטָּא בָּר נְשִׁים רְשִׁים הָוָא חֹזְבָה לְעִילָא וְלֹא אַתְמַחְקָר בָּר בְּתַוקְפָּא דְּתִיזְבְּתָא סְגִיא. כַּמָּה דָאַת אָמֵר, (ירמיה ב) כי אם תִּכְבֹּסִי בְּפָתֵח וְתַרְבִּי לְך בְּוֹרִית נְכַתָּם עָונֵך לְפָנִי.

תָא חַי, כיון דְחַב בָּר נְשִׁים קָמֵי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא זְמָנָא חַדָּא עַבְדִ רְשִׁימָו. וּבֶד חַב בִּיה זְמָנָא תְּנִינָא אַתְתַּקְפָּה הָוָא רְשִׁימָו יְתִיר. חַב בִּיה זְמָנָא תְּלִילָה אַתְפְּשָׁט הָוָא בְתִמְא מִסְטָרָא דָא לְסְטָרָא דָא, כִּיּוֹן בְּתִיב נְכַתָּם עָונֵך לְפָנִי.

תָא חַי, זָווֵד מִלְּבָא כיון דְחַב קָמֵי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַל עַסְקָא דְבָת שְׁבָע, חַשֵּׁב דְהָוָא חֹזְבָא אַתְרִישָׁם עַלְיהָ לְעַלְמִין. מה בְּתִיב, (שמואל ב יב) גם יְהֻבֵּר חַטָּאתך לֹא תָמֹות. אַעֲבָר הָוָא רְשִׁימָו מִקְמִיה.

אמר ליה רבי אבא והוא תניינו דבת שבע דיליה דוד מלכਆ הות מן יומא דאתברי עלמא אמר יהבה קדשא בריך הוא לאוריה החתי מן קדמת דנא אמר ליה הבן אורחוי קדשא בריך הוא אף על גב דאתתא אומינא ליה לבר נש למחיי דיליה אקדים אחרא ונסיב לה עד דמطا ומניה דהאי כיון דמطا ומניה אתדרחיה האי דנסיב לה מקמי האי אחרא דאתי לבתר ואסתלק מעלה מא וקשי קמיה קדשא בריך הוא לאעברא ליה מעלה מא עד לא מטי ומניה מקמי האי אחרא.

ורזא דבת שבע דאתיהabit לאוריה החתי (קדאמנו) בקדמיתא פוק ודיוק ותשבח אמר אתיהabit ארעה קדישא לבנען עד לא ייתון ישראל ותשבח מלאה דא. ובלא רזא חדא איהו ומלה חדא.

תא חזי, דוד אף על גב DAO עלי חוביה ותב בתיזבתא, לא עידי לגביה ורעותיה מאנון חוביין דחוב, ומההוא חובה דבת שבע, בגין דרחיל עלייהו פרדר דילמא גרים חד מנייהו ויקטרג עלייה בשעתה רספנה. ובгинז בך לא אנשי לוין מניה ומרעوتיה.

אחד מהם ויקטרג עליו בשעת הספנה, ולכון לא שכח אותם ממנעו ומרצונו.

אמר לו רבי אבא, והרי שנינו שבת שבע הייתה של דוד המלך מיום שנברא העולם, למה נתן אותה הקדוש ברוך הוא לאוריה החתי מקדם לזה? אמר לו, בך דרכו של הקדוש ברוך הוא - אף על גב שמוננת לבן אדם להיות שלו, מקדים אחר ונושא אותה עד שmagiy זמנו של זה. כיון שהגיאז זמנו, נדחה זה שנשא אותה מלפני האחר הינה שבא אחר בך ומסתלק מהעולם, וקשה לפני הקדוש ברוך הוא להעבירו מהעולם כשבועון לא הגיאז זמנו מלפני האחר הנה.

וסוד שבת שבע שננטנה לאוריה החתי [כפי שאמרנו] בתחילת, צא ודיוק ותמצא למה נתנה הארץ הקדשה לבנען טרם שבאו ישראל, ותמצא דבר זה. והכל סוד אחד הוא בדבר אחד.

בא ראה, דוד, אף על גב שהוזדה על חטאו ושב בתשובת, לא היסיר מלבו ורצונו מאותם חטאים שחתא ומאותו חטא של בת שבע, כי פחד עליהם תמיד שמא יגרם אחד מהם ויקטרג עליו בשעת הספנה, ולכון לא שכח אותם ממנעו ומרצונו.

דבר אחר אמר כי פשעי אני אדע - כל הדרגות שטלויות בהם חטא בני אדם אני אדע. וחתאתך נגדי תמיד - זו פגימת הלבנה שלא יצא מהטמאות עד שבא שלמה והארה בשלמות, ואז התבטם העולם וישבו ישראל לבטה, שפטוב (מלכים א ח) וישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גפנו ותחת תנתו. עם כל דא וחתאתך נגדי תמיד. ולא אפסיק מעלה. עד דייתי מלבא מישחא לומנא דאתי כמה ראתמר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה עבר מן הארץ: זה - וחתאתך נגדי תמיד, ולא נפסק מהעולם עד שיבא מלך המשיח לעתיד לבא, כמו שבספר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה עבר מן הארץ.

דבר כי פשעי אני אדע כלו דרגין דתליין בהו חובי בני נשא אני אדע. וחתאתך נגדי תמיד דא פגימו דסירה דלא נפקא מסאותך עד אתה שלמה ואתגרית באשלמו. ובידין אתבם עלמא ויתיבו ישראל לרשות דכתיב, (מלכים א ח) וישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גפנו ותחת תנתו. עם כל דא וחתאתך נגדי תמיד. ולא אפסיק מעלה. עד דייתי מלבא מישחא לומנא דאתי כמה ראתמר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה עבר מן הארץ: זה - וחתאתך נגדי תמיד, ולא נפסק מהעולם עד שיבא מלך המשיח לעתיד לבא, כמו שבספר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה עבר מן הארץ.

ספר אור הזוהר (עמוד 372)

וזכור לוטוב להנבר מסני לוי דעשה הקדש והתקין לדורות למד הנור הקדוש שלם בביתו ביום היה בכנסייה כל התלמידים חכמים שבעיר, השם עליהם היה אמן. אין ספק שקונה שם טוב קנה לעצמו קנה לו תרי העולם הבא. אשריו שאחו בספר שחחי רבי שמואן בר יהואי או בספר הילולא רבבה. להנות לילו ויום וצדיק ובחן התלהבות נдол בנפשו בקריאתו. ומה טוב אם יוסיף לקרות במאמרים אשר אסף וקבע בספר כמה ערכיו חיים פאלאג', מודע לכל מי ספרין 'אות ו' סלת באשר יען שם.

- פרק כב -

גדל מעלת התפלה במרון

א) התפלה על קברי צדיקים, אפילו יחיד ובלי בונה שלמה, מתකבלת בתפלה צבור נתבאר שיש הכרה גדרולה לשפע האלקី במקום, וכן בין המוקום שהוא מוקן להתפלל בו בבר הוכן להיות תפלה ישראל נשמעת בו, ולכך המתפלל בו אפילו יהיד, ואפילו בלי בונה שלמה, הוא קרוב להיות תפלו נשמעת, וכן שכתוב בבלב שהליך להשתתח על קברי אבות שיאילחו השם מעצת המרגלים, שהיא בטוח שיישמע השם תפלו באותו מקום המקדש מצד היהת בו אבות הקדושים וניפתם בהיותם חיים היו יכולים להשתטמש בהם בדף שבקדשה.

(מפניו זכו רנו לתני העולם הבא בספרו בית אליהם שער התפלה פרק ה)

ב) זכות הרבי שמואן בן יהאי מסייעת להבא לטהרה אויל איש הריא ותרד אל לבו יום להו לא שב בתשובה, כי זכות רבי שמואן בר יהאי מסייעת להבא לטהרה, ולא לבנות הזמן בעוננותינו הרבים בהבל עולם אשר הוא לצדיק לטהרה וכו'. רבי יהונתן איבשין זכר צדיק וקדוש לברכה)

לויג בעמר מסג'ל לרפואת הגוף והנפש

(אורה ושמחה דף כ')

לויג בעמר מסג'ל לרפואת הגוף והנפש.